

Дело C-462/19**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

13 юни 2019 г.

Запитваща юрисдикция:

Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia (Испания)

Дата на акта за преюдициално запитване:

12 юни 2019 г.

Засегнатата страна: Asociación Estatal de Empresas Operadoras Portuarias
(ASOPORT)**Отвeтник:****Предмет на главното производство**

Предмет на главното производство е налагането на санкция на субектите, подписали IV Acuerdo para la regulación de las relaciones laborales en el sector de la estiba portuaria (IV Споразумение за уреждане на трудовите правоотношения в сектора на пристанищната товаро-разтоварна дейност, наричано по-нататък IV Рамково споразумение за товаро-разтоварната дейност), тъй като се счита, че клаузите относно прехвърлянето на работници нарушават конкуренцията.

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Целта на преюдициалното запитване е да се установи съвместимостта с член 101 ДФЕС на националната правна уредба, отнасяща се до прехвърлянето на работници, извършващи пристанищна товаро-разтоварна дейност. Преюдициалното запитване е отправено на основание член 267 ДФЕС.

Преюдициални въпроси

- Трябва ли член 101 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че забранява споразумения между оператори и представители на работниците, включително под наименованието „колективни трудови договори“, които предвиждат прехвърляне на работниците, свързани с акционерно дружество за управление на докерите (SAGEP), към отделящи се от това дружество предприятия и определят начина, по който се извършва това прехвърляне?

- При утвърдителен отговор на предходния въпрос, трябва ли член 101 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска разпоредби от вътрешното право като съдържащите се в Real Decreto-ley 9/2019 (Кралски декрет-закон 9/2019), доколкото те служат за основа на колективни трудови договори, с които се налага определена форма на прехвърляне на работници, която излиза извън трудовите въпроси и поражда хармонизация по търговски въпроси?

- Ако се приеме, че посочените разпоредби са в противоречие с правото на Съюза, трябва ли практиката на Съда относно предимството на правото на ЕС и съответните последици, посочени по-специално в решения Simmenthal и Fratelli Costanzo, да се тълкува в смисъл, че задължава публичноправен орган като Comisión Nacional de los Mercados y de la Competencia (Национална комисия в областта на пазарите и конкуренцията, Испания) да не прилага разпоредбите на вътрешното право, които са в противоречие с член 101 ДФЕС?

- При утвърдителен отговор на първия въпрос, трябва ли член 101 ДФЕС и Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора, както и задължението да се гарантира ефективността на разпоредбите на ЕС, да се тълкуват в смисъл, че от административен орган като Comisión Nacional de los Mercados y de la Competencia (Национална комисия в областта на пазарите и конкуренцията) се изисква да налага глоби и периодични имуществени санкции на субекти, които имат поведение като описаното по-горе?

Разпоредби от правото на Съюза

Член 101 ДФЕС.

Решение от 15 декември 1976 г., Simmenthal (35/76, EU:C:1976:180).

Решение от 22 юни 1989 г., Fratelli Costanzo/Comune di Milano (103/88, EU:C:1989:256, т. 28—33).

Решение от 16 юли 1992 г., Asociación Española de Banca Privada и др. (C-67/91, EU:C:1992:330). Заключение на генералния адвокат Jacobs, представено на 10 юни 1992 г. (C-67/91, непубликувано, EU:C:1992:256).

Решение от 30 март 1993 г., Corbiau (C-24/92, EU:C:1993:118, т. 15).

Решение от 21 септември 1999 г., Albany (C-67/96, EU:C:1999:430).

Решение от 9 септември 2003 г., CIF (C-198/01, EU:C:2003:430).

Решение от 31 май 2005 г., Syfait и др. (C-53/03, EU:C:2005:333).

Решение от 19 септември 2006 г., Wilson (C-506/04, EU:C:2006:587, т. 49 и 51—53).

Решение от 12 януари 2010 г., Petersen (C-341/08, EU:C:2010:4, т. 80).

Решение от 17 юли 2014 г., Torresi (C-58/13 и C-59/13, EU:C:2014:2088, т. 22).

Решение от 9 октомври 2014 г., TDC (C-222/13, EU:C:2014:2265, т. 30–32).

Решение от 11 декември 2014 г., Комисия/Испания (C-576/13, непубликувано, EU:C:2014:2430).

Решение от 6 октомври 2015 г., Consorci Sanitari del Maresme (C-203/14, EU:C:2015:664, т. 17 и 19).

Решение от 22 октомври 2015 г., Изипей и Финанс инженеринг (C-185/14, EU:C:2015:716, т. 37).

Решение от 14 септември 2017 г., The Trustees of the VT Pension Scheme (C-628/15, EU:C:2017:687, т. 54).

Решение от 20 септември 2018 г., Montte (C-546/16, EU:C:2018:752, т. 23 и 24).

Решение на Съда на ЕАСТ от 19 април 2016 г. по дело Holship Norge AS/Norsk Transportarbejderforbund, E-14/15, т. 41 и 52).

Разпоредби от националното право

Ley 3/2013, de 4 de junio, de creación de la Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia (Закон 3/2013 от 4 юни 2013 г. за създаване на Национална комисия в областта на пазарите и конкуренцията). Член 1, параграф 1, член 2, параграф 2, член 5, буква f), член 25, параграф 2, член 29, параграф 2, член 23 и член 36, параграф 2.

Ley 15/2007, de 3 de julio, de Defensa de la Competencia (Закон 15/2007 от 3 юли 2007 г. за защита на конкуренцията (наричан по-нататък „LDC“). Членове 1 и 4.

Real Decreto-ley 8/2017 por el que se modifica el régimen de los trabajadores para la prestación del servicio portuario de manipulación de mercancías dando cumplimiento a la Sentencia del Tribunal de Justicia de la Unión Europea de 11 de diciembre de 2014, recaída en el Asunto C-576/13 (procedimiento de infracción 2009/4052) (Кралски декрет-закон 8/2017 за изменение на режима на работниците за предоставяне на пристанищната услуга по обработване на товари, в изпълнение на решение на Съда на Европейския съюз от 11 декември от 2014 г. по дело C-576/13 (производство за установяване на нарушение 2009/4052) от 12 май 2017 г. (BOE № 114 от 13 май 2017 г., стр. 39641). Член 2, параграфи 1 и 2, първа и втора преходна разпоредба, и първа допълнителна разпоредба.

Real Decreto-ley 9/2019 que modifica la ley 14/1994, de 1 de junio, por la que se regulan las empresas de trabajo temporal, para su adaptación a la actividad de la estiba portuaria y se concluye la adaptación legal del régimen de los trabajadores para la prestación del servicio portuario (Кралски декрет-закон 9/2019, с който се изменя Закон 14/1994 от 1 юни 1994 г. относно агенциите за временна заетост, за да се адаптира към пристанищната товаро-разтоварна дейност, и с който се завършва привеждането в съответствие на правната уредба относно режима на работниците за предоставяне на пристанищната услуга) от 29 март 2019 г. (BOE № 77 от 30 март 2019 г., стр. 328361). Член 4.

Кратко представяне на фактите и на главното производство

- 1 Режимът на пристанищната товаро-разтоварна дейност в Испания в продължение на години се характеризира със запазването на дейности изключително за работници, регистрирани към дружествата за управление в техните различни конфигурации: SEED (държавно дружество за товаро-разтоварна дейност), APIE (пристанищно обединение със стопанска цел), SAGER (акционерно дружество за управление на докерите).
- 2 Този режим предвижда в своята същност запазване на дейности, изразяващо се в наемането — на теория с предимство, а на практика изключително — на работници, свързани с дружествата за управление. Съгласно този режим дружествата за управление, в които пристанищните предприятия трябва да участват като акционери, задължително посредничат при прехвърлянето на работници.
- 3 Системата е в сила до привеждането в изпълнение на решението по дело Комисия/Испания (C-576/13), с което Съдът приема, че режимът, уреждащ управлението на работниците за предоставяне на услуги по обработване на товари в Испания, противоречи на свободата на установяване, призната в член 49 ДФЕС, тъй като задължава предприятията от други държави членки

да се регистрират към SAGER и да наемат с предимство предлаганите от това дружество работници, минимален брой от които на постоянна работа.

- 4 За да се изпълни решението на Съда, се приема RDL de 2017 (Кралски декрет-закон от 2017 г.). В този нормативен акт се установява свободата на наемане на пристанищни работници за предоставяне на пристанищната услуга по обработване на товари в две насоки: от една страна, установява се принципът на пълна свобода при наемането на работници за предоставяне на услугата по обработване на товари, за да се сложи край на запазването на дейности за работници, свързани със SAGER; от друга страна, пристанищните предприятия вече не са длъжни да участват в SAGER.
- 5 В първата преходна разпоредба от Кралския декрет-закон от 2017 г. се определя тригодишен преходен период (до 14 май 2020 г.) за постепенното привеждане на SAGER в съответствие с новата правна рамка.
- 6 Така, до 14 ноември 2017 г. акционерите в SAGER могат да избират дали да продължат да бъдат акционери в дружеството, или да се отделят от него индивидуално, като продадат своите акции на останалите акционери, които могат да договорят ново разпределение на акционерния капитал и да приемат нови акционери. Ако нито един акционер не реши да продължи да бъде акционер в SAGER, дружеството се прекратява. Овен това през целия преходен период съществуващите SAGER могат да избират дали да прекратят или да продължат дейността си.
- 7 От 14 май 2020 г. съществуващите SAGER трябва да изберат дали да бъдат прекратени, или да продължат дейността си като Centro Portuario de Empleo (пристанищен център по заетостта, наричан по-нататък „CPE“) или като empresa de trabajo temporal (ETT) (агенция за временна заетост). Оттогава за SAGER ще се прилагат правилата на свободния пазар.
- 8 Във втората преходна разпоредба от Кралския декрет-закон от 2017 г. се предвижда, че през преходния период всички пристанищни предприятия, независимо дали са акционери в SAGER, трябва да покрият минимален средногодишен процент от своята товаро-разтоварна дейност с работници, свързани със SAGER.
- 9 В първата допълнителна разпоредба от Кралския декрет-закон от 2017 г. се предвижда, че действащите разпоредби от съответните колективни трудови договори и други споразумения следва да бъдат приведени в съответствие с новия режим в срок от една година, като следва да се считат за недействителни по право разпоредбите на колективните трудови договори, които не изпълняват това изискване, ограничават свободата на договаряне при предоставянето на пристанищната услуга по обработване на товари или на търговски услуги, или ограничават конкуренцията.
- 10 От 29 юли 2013 г. се прилага IV Рамково споразумение за товаро-разтоварната дейност, подписано от Asociación Nacional de Empresas

Estibadoras y Consignatarias de Buques (Национална асоциация на пристанищните предприятия и корабните агенти, наричана по-нататък „ANESCO“), представляваща предприятията в сектора, и от синдикатите Coordinadora Estatal de Trabajadores del Mar (Държавен координатор на морските лица, наричан по-нататък „CETM“), Unión General de Trabajadores (Общ съюз на работниците, наричан по-нататък „UGT“), Comisiones Obreras (Обединение на работническите комисии, наричано по-нататък „CC.OO.“) и Confederación Intersindical Galega (Галисийско интерсиндикално обединение, наричано по-нататък „CIG“), представляващи работниците.

- 11 След влизането в сила на Кралския декрет-закон от 2017 г. се създава Специална група за преговори, която, наред с други въпроси, следва да внесе изменения в IV Рамково споразумение за товаро-разтоварната дейност. За да се гарантира, че „профсъюзите се ангажират да поддържат социалния мир през този период“, ANESCO и участващите в нея предприятия „се ангажират да гарантират 100% заетост за наетите от SAGER докери до 30 септември 2017 г.“
- 12 На 6 юли 2017 г. се приема изменение на IV Рамково споразумение за товаро-разтоварната дейност, като се добавя седма допълнителна разпоредба, съгласно която предприятията, решили да се отделят от SAGER, запазват трудовите правоотношения на работниците за товаро-разтоварна дейност (т.е. тези работници им се прехвърлят), които към момента на влизане в сила на Кралския декрет-закон от 2017 г. са били зачислени към SAGER, пропорционално на притежаваните от предприятията акции в SAGER. Това означава, че тези работници могат доброволно да постъпят на работа в отделените се предприятия, запазвайки условията си на работа. По същия начин в случай на ликвидация на SAGER работниците имат право на прехвърляне.
- 13 Съгласно посочената допълнителна разпоредба това положение се урежда от правната уредба, приложима към правопримството между предприятия, както и от IV Рамково споразумение за товаро-разтоварната дейност и секторните колективни трудови договори, до замаяната им с ново споразумение или нов колективен договор.
- 14 Впоследствие са извършени още две изменения в IV Рамково споразумение за товаро-разтоварната дейност, преследващи общата цел за налагане чрез колективен трудов договор на прехвърлянето на работниците, така че да се гарантира 100 % заетост на работниците от SAGER в случай на отделяне на акционерите в тези дружества. С едното изменение на Comisión Paritaria Sectorial Estatal (Държавна секторна съвместна комисия, Испания) се предоставят правомощия да тълкува условията за прехвърляне на работниците и да разрешава споровете, които биха могли да възникнат в процеса на отделяне. С другото се изменя седмата допълнителна разпоредба, като се добавя втори параграф, съгласно който доброволното постъпване на работа (за докерите) в пристанищно предприятие, отделящо се от SAGER по

силата на първата преходна разпоредба на Кралския декрет-закон от 2017 г., се подчинява, в частност, на принципа на строга неутралност, за да се избегне възможността отделящи се от SAGEP предприятия да се окажат в по-неблагоприятно конкурентно положение, и на принципа на пропорционалност, що се отнася до решението относно броя на работниците, които се прехвърлят. Независимо от това отделящото се предприятие, SAGEP и представителите на работниците могат да договорят различни или допълнителни критерии, при условие че те зачитат принципа на строга неутралност и бъдат одобрени от Държавната секторна съвместна комисия.

- 15 В рамките на предвидения в Кралския декрет-закон от 2017 г. шестмесечен срок за заявяване на отделяне от SAGEP, само едно предприятие прави такова искане, по-конкретно — за отделяне от SAGEP към пристанището в Сагунт (SESASA). Предприятието уведомява SESASA на 13 ноември 2017 г.
- 16 От момента, в който предприятието съобщава намерението си да се отдели от SESASA, то, както и други предприятия от групата му, става обект на редица действия, които нанасят значителна вреда на неговия бизнес и конкурентоспособност и за които Dirección de Competencia (Дирекция по въпросите на конкуренцията) счита, че може да съставляват бойкот.
- 17 След започването на процедурата за отделяне от SAGEP и в приложение на измененото IV Рамково споразумение за товаро-разтоварната дейност се провежда процедура за ефективно осъществяване на предвиденото в колективния трудов договор прехвърляне на работници и се свиква Секторната съвместна комисия, която приема, че към предприятието, желаещо да се отдели, се прехвърлят 19 работници, съответстващи на дяловото участие от 19,02% на предприятието в SAGEP.
- 18 На 3 ноември 2017 г. Дирекцията по въпросите на конкуренцията към Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia (Национална комисия в областта на пазарите и конкуренцията, наричана по-нататък „CNMC“) образува производство за налагане на санкции, свързано с IV Рамково споразумение за товаро-разтоварната дейност, срещу ANESCO и синдикатите CETM, UGT, CC.OO, Langile Abertzaleen Batzordeak (LAB), CIG и Eusko Langileen Alkartasuna (ELA).
- 19 Дирекцията по въпросите на конкуренцията квалифицира описаните действия като поведение, което е забранено от член 101 ДФЕС и член 1 от LDC, тъй като въпреки предвиденото в първата преходна разпоредба от Кралския декрет-закон от 2017 г. операторите и синдикатите са постигнали споразумение (оповестено като колективен трудов договор), в което се въвеждат редица допълнителни задължения за предприятията, като например задължението за прехвърляне на докерите от SAGEP пропорционално на съществуващото преди това дялово участие на решилото да се отдели предприятие и при категории на труд, наложени от комисия,

включваща представители на действащи на пазара предприятия (конкуренти на заявिलото предприятие) и представители на работниците.

- 20 Според Дирекцията по въпросите на конкуренцията такива споразумения налагат търговски условия между операторите, които излизат извън присъщата на колективното договаряне област и ограничават упражняването на правото на отделяне и следователно условията за свободна конкуренция, чието гарантиране се е целяло с нормативните промени, направени след решението на Съда на Европейския съюз. Затова на 12 ноември 2018 г. Дирекцията по въпросите на конкуренцията приема предложение за решение, в което заключава, че посочените по-горе действия съставляват необоснована, непропорционална и дискриминационна мярка, която засяга свободата на наемане на работници за предоставяне на пристанищната услуга по обработване на товари и свободата на предприятията, притежаващи лиценз за предоставянето на такава услуга, да участват или да не участват в дружества, чийто предмет на дейност е предоставянето на работници, и че следователно е налице нарушение на член 1 от LDC и на член 101 ДФЕС.
- 21 Преди приключването на производството за налагане на санкции, образувано от CNMC, на 31 март 2019 г. влиза в сила RDL de 2019 (Кралски декрет-закон от 2019 г.). С този нормативен акт на социалните партньори се предоставя възможността да предвидят чрез споразумения или колективни трудови договори задължително прехвърляне на персонала на SAGER в случаите, когато предприятията желаят да се отделят от тези дружества, както и в случаите на преобразуване в SPE или на прекратяване на дейността на SAGER.
- 22 По-специално в член 4 от Кралския декрет-закон от 2019 г. се предвижда, че за да се гарантира стабилност на заетостта, синдикалните организации и асоциациите на работодателите могат да предвидят със споразумение или колективен трудов договор необходимите мерки за прехвърляне на работници, за да се запази заетостта на работниците, които към влизането в сила на Кралския декрет-закон от 2017 г. са предоставяли пристанищната услуга по обработване на товари и продължават да я предоставят. По този начин, когато предприятията престанат да бъдат акционери в SAGER или когато SAGER преустановят дейността си, ще се прилага механизмът за прехвърляне на работниците, ако това бъде договорено между синдикатите и асоциациите на работодателите, механизъм, който трябва да бъде прозрачен, обективен и справедлив. Ако се създава SPE, именно той става работодател на работниците от бившето SAGER.
- 23 В допълнение, Кралският декрет-закон от 2019 г. удължава срока за упражняване на правото на отделяне до края на целия преходен период, предвиден в Кралския декрет-закон от 2017 г., тоест до 14 май 2020 г. Така, изглежда, че този нормативен акт de facto има обратно действие, тъй като сякаш потвърждава решения относно прехвърлянето на работници, приети

преди влизането му в сила, включително тези, които са предмет на настоящото дело, а това е в противоречие с разпоредбите на Кралския декрет-закон от 2017 г., с който се предвижда срок от една година за привеждането в съответствие на колективните трудови договори и се приемат за недействителни договорите, за които това не е направено.

Основни доводи на страните в главното производство

- 24 Не се излагат доводи на страните.

Кратко представяне на мотивите за преюдициалното запитване

- 25 Първият въпрос, който поставя CNMC, е въпросът за нейното качество на юрисдикция. В това отношение Комисията най-напред припомня петте изисквания, на които трябва да отговаря един орган, за да бъде „юрисдикция“: законоустановеност, постоянно действие, задължителност на юрисдикцията, състезателно производство, прилагане на правни норми и независимост.
- 26 Във връзка със законоустановеността CNMC припомня, че тя е уредена с Ley 3/2013 (Закон 3/2013), което доказва, че е изпълнено условието за законоустановеност на този орган и че той е постоянно действащ.
- 27 Що се отнася до задължителния характер на юрисдикцията, според испанското право CNMC е публичноправен орган, на който с Ley 3/2013 (Закон 3/2013) се предоставя правомощието да прилага членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС, независимо от наличието на споразумение между страните; решенията ѝ подлежат на изпълнение и са правно обвързващи за страните.
- 28 Що се отнася до състезателния характер на производството, CNMC твърди, че испанската правна уредба осигурява състезателния характер на производството за налагане на санкции пред CNMC. Така, решенията на Съвета на CNMC относно прилагането на членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС се приемат в рамките на производство с възможност за страните да представят становища, в които да изложат доводи и да предложат доказателства във връзка с последователните актове, постановени от всеки един от компетентните органи, предоставяйки информация за фактите, тяхната правна квалификация и евентуалната отговорност на страните във връзка с тези факти. Освен това производствата за налагане на санкции се подчиняват на принципа на разделение на функциите, който изисква провеждане на производството в две фази — разследване и приемане на решение — осъществявани от отделни органи (Дирекция по въпросите на конкуренцията и Съвет), като и двата органа са част от CNMC и действат без външна намеса.

- 29 Така Дирекцията по въпросите на конкуренцията разследва, образува и провежда производствата за налагане на санкции, като представя предложение за решение на Съвета. Съветът разглежда предложението на разследващия орган и представените от страните окончателни доводи, като може да се проведе заседание с явяване на страните. В края на производството Съветът приема решение, което подлежи на изпълнение и на обжалване по съдебен ред, като прилага LDC и членове 101 ДФЕС и 102 ДФЕС, когато е засегната търговията в рамките на Европейския съюз.
- 30 Що се отнася до изискването даден орган да прилага правни норми, за да бъде юрисдикция, CNMC счита, че то също е изпълнено. Накрая, по отношение на изискването за независимост на органа CNMC твърди, че съгласно член 2, параграф 1 от Закон 3/2013 при осъществяването на своята дейност и за постигането на своите цели тази комисия действа при устройствена и функционална самостоятелност и при пълна независимост. От своя страна, член 3 от същия закон забранява на членовете на органите на Комисията да искат или да приемат указания от каквито и да било публичноправни или частноправни субекти.
- 31 CNMC твърди също, че има качеството на трета страна по отношение на административен орган, който може да подлежи на неин контрол, че упражнява функциите си напълно самостоятелно и че е защитена от външна намеса или външен натиск, които могат да застрашат независимата преценка на нейните членове. Освен това решенията на Съвета на CNMC подлежат на незабавно изпълнение. От друга страна, CNMC трябва да изпълнява своите функции напълно обективно и безпристрастно по отношение на страните по спора и на съответните им интереси във връзка с предмета на спора. В допълнение, членовете на CNMC са несменяеми.
- 32 CNMC припомня, че Съдът е допуснал преюдициално запитване, отправено от предшественика на Комисията — Tribunal de Defensa de la Competencia (Национален орган за защита на конкуренцията, Испания, наричан по-нататък „TDC“) — като е отговорил на поставените въпроси, без да анализира правомощието на този орган да отправи запитването. Генералният адвокат Jacobs обаче прави анализ в своето заключение и стига до извода, че без никакво съмнение TDC следва да се счита за юрисдикция.
- 33 В този смисъл CNMC твърди, че има още по-висока степен на независимост от своя предшественик и че ако TDC е бил счетен за независим, с още по-голямо основание това качество следва да се признае и на CNMC.
- 34 От друга страна, CNMC посочва решение Syfait и др. като неприложимо за положението, в което тя се намира, тъй като Epitropi Antagonismou (Комисия за защита на конкуренцията, Гърция) е била към министъра на развитието и не са били налице специални гаранции във връзка с отмяната на назначаването на нейните членове. CNMC твърди също, че компетентността на Европейската комисия в областта на конкуренцията е налице само когато

се прилагат правилата за конкуренция, определени от Европейския съюз, и че тя вече е съществувала, когато Съдът е допуснал преюдициалното запитване, отправено от TDC.

- 35 В заключение, CNMC поддържа, че трябва да бъде считана за „юрисдикция в държава членка“ по смисъла на член 267 ДФЕС.
- 36 По съществуването на делото CNMC отбелязва, че член 101 ДФЕС забранява, както и член 1 от LDC, всички споразумения между икономически оператори, които имат за цел или резултат ограничаването на конкуренцията на европейския пазар. Член 4 от LDC обаче забранява прилагането на член 1 за действия, които са резултат от прилагането на закон.
- 37 Съгласно постоянната практика на Съда член 101 ДФЕС се прилага спрямо оператори, които уеднаквяват условията за предоставяне на услуги на пазара, а понятието „оператор“ е самостоятелно понятие на правото на Европейския съюз. Освен това Съдът е приел, че нищо не пречи правната уредба в областта на конкуренцията да се прилага спрямо субекти, които обединяват работниците (например синдикати), при условие че действията им надхвърлят присъщите им въпроси и имат за цел или резултат хармонизиране по търговски въпроси.
- 38 В този смисъл решение Albany отрича изключването само по себе си на колективните трудови договори от прилагането на правилата за конкуренция, така че органите по конкуренцията следва да проучат предварително естеството и целта на споразумението, преди да направят заключение относно приложимостта на член 101, параграф 1 ДФЕС. Съгласно решение Viking, отнасящо се до ограниченията на свободата на установяване, произтичащи от прилагането на колективен трудов договор, макар че закрилата на работниците е основно право, което по принцип може да оправдае ограничаването на една от основните свободи, гарантирани от Договора, съответните мерки трябва да бъдат в състояние да гарантират осъществяването на преследваната легитимна цел и да не надхвърлят необходимото за нейното постигане.
- 39 Следователно, когато споразумението или колективният трудов договор излиза извън тези области (например въпроси, свързани със заплати, отпуски, работно време, организация на труда), съгласно решение Albany органите по конкуренцията трябва да анализират неговото естество и неговата цел, преди да решат дали попада в обхвата на правилата за конкуренция. При този анализ следва да се обърне особено внимание не само на въпросите, които се засягат в колективния трудов договор, но и на това дали с него се налагат задължения на трети страни, или се засягат други пазари по начин, който не е оправдан от целта на колективното договаряне.
- 40 В същия смисъл се е произнесъл Съдът на ЕАСТ в решение Holship Norge AS срещу Norsk Transportarbeiderforbund: условията следва да се анализират

във всеки отделен случай, но не може да се счита за позволено предоставянето на право на предпочитание на едни работници пред други, нито използването на бойкот с цел да се постигне приемането на колективен трудов договор.

- 41 Според CNMC с Кралския декрет-закон от 2019 г. се разрешава сключването на колективни трудови договори, предвиждащи прехвърляне на работници при спорните понастоящем условия, като се посочва, че това се прави, за да се гарантират трудовите права на докерите, свързани със SAGER.
- 42 Постоянната съдебна практика признава принципа на предимство на правото на Съюза. Така, в решение CIF Съдът посочва, че „в случай на действия на предприятия в противоречие с член 81, параграф 1 ЕО, наложени или благоприятствани от национална правна уредба, която узаконява или засилва произтичащите от тях последици, по-специално що се отнася до определянето на цените и разпределението на пазара, националният орган за защита на конкуренцията, на който е възложена, наред с други, задачата да осигури спазването на член 81 ЕО: е длъжен да изключи прилагането на въпросната национална правна уредба; не може да налага санкции на съответните предприятия за извършени действия, когато самата национална правна уредба е изисквала такива действия; може да налага санкции на съответните предприятия за техни действия, извършени след решението за изключване на прилагането на въпросната национална правна уредба, след като решението е станало окончателно по отношение на тях; може да налага санкции на съответните предприятия за извършени действия, когато националната правна уредба просто ги е насърчавала или улеснявала, при условие че надлежно вземе предвид особеностите на нормативната рамка, в която са действали предприятията“.
- 43 CNMC обаче счита, че това решение не следва да прилага пряко, доколкото в настоящия случай на операторите се разрешава да сключват само споразумения, обхванати от колективните трудови договори.
- 44 С оглед на изложените съображения CNMC изпитва съмнения относно начина, по който следва да се тълкува член 101 ДФЕС, за да се определи дали спорните в случая действия попадат в обхвата на забраната по параграф 1 от посочения член.
- 45 От друга страна, CNMC счита, че също може да бъде от значение практиката на Съда, произтичаща от решение *Fratelli Costanzo*, решение *Petersen* или решение *The Trustees of the BT Pensi3n Scheme*, съгласно която административните органи на държавите членки са длъжни да гарантират пълното действие на тези разпоредби, като при необходимост по собствена инициатива оставят без приложение разпоредбите на националното законодателство, които им противоречат, без да е необходимо да искат или да изчакват предварителна отмяна по законодателен път или по какъвто и да било друг конституционен ред.